

РЕШЕНИЕ

№ 1270

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12003** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ТД на НАП С., чрез юрисконсулт Р. срещу решение № 787 от 26.10.2021г. постановено по НАХД № 7128/2021 по описа на СРС, НО, 22 състав, с което е отменено наказателно постановление № 542676-F555001 от 19.10.2020г. издадено от заместник директор на ТД на НАП, С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от Б. К. Б., за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС, на основание чл.182, ал1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1341.33 лв. Излага становище за незаконосъобразност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че е безспорно установено извършеното нарушение както и че е налице надлежно връчване на АУАН на упълномощено лице. Моли за отмяна на оспореното решение. В с.з. чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- [фирма], не се явява и не изпраща представител.

Прокурор Ц. от СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Според установената от СРС фактическа обстановка, при извършена от ТД на НАП проверка било установено, че на 30.01.2020г. [фирма] е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки, с което е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.25 ЗДДС, като за тази доставка е издаден данъчен документ по смисъла на чл.112 ЗДДС-фактура № [ЕГН] от същата дата.

Била подадена справка -декларация № 22191392083/14.02.2020г. за месец януари 2020г. и отчетни регистри. [фирма] не отразило фактура № [ЕГН] от 30.01.2020г. с ДО в размер на 6706.67лв. и ДДС в размер на 1341.33 в дневника за продажби за данъчен период месец януари 2020г.

Във връзка с тези констатации бил съставен АУАН № F555001 от 19.06.2020г. за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС. Въз основа на АУАН било издадено и оспореното пред СРС наказателно постановление № наказателно постановление № 542676-F555001 от 19.10.2020г. издадено от заместник директор на ТД на НАП, С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от Б. К. Б., за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС, на основание чл.182, ал1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1341.33 лв.

За да отмени НП въззивния съд е приел, че в административното производство били допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като от разписка от 22.06.202г., неразделна от АУАН не става ясно на кое лице е връчен той, както и че в НП не е обективизирана преценка относно приложението на чл.28 ЗАНН.

Тези изводи не се споделят от настоящата инстанция. Видно от представената бланкетна разписка от 22.06.2020г., представляваща неразделна част от АУАН № F555001 от 19.06.2020г., както е посочено и в оспореното решение, на първи ред, след дата 22.06.2020г. е изписано името Б. К. Б., ЕГН [ЕГН] с печатни букви и цифри, на втори ред срещу „в качеството си на“ ръкописно е изписано Т. Т. П., печатно [фирма] получил /със задължение да предам/ АУАН № F555001 от 19.06.2020г. същата е подписана от връчителя Д. Х. М., както и от получателя Т. Т. П.. Действително се констатира несъответствие между бланкетния текст на разписката и ръкописно изписаното, явно неотговарящо на печатния текст указващ посочването на конкретни данни. Независимо от това обаче, не оставя съмнение относно действителния получател на разписката, а именно Т. Т. П., която на същата дата е подписала и АУАН, като упълномощено от дружеството лице с нотариално заверено пълномощно. Същото по т.5 е видно, че е предоставено правомощието да подписва и получава АУАН, да подписва и подава възражение срещу тях. Срещу АУАН на основание чл.44, ал.1 ЗАНН е подадено възражение подписано от представляващия [фирма]- Б. К. Б., от което следва несъмнения извод, че същия е получил своевременно АУАН и е упражнил адекватно правото си на защита с подаване на възражението. На следващо място, НП също е получено от Т. Т. П. като упълномощено лице. Жалбата срещу НП е подадена и подписана от управителя и представляващ наказаното дружество- Б. К. Б., от което също следва, че е получил НП и съответно в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН го е обжалвал пред съда. Безспорно да бъде установена датата на връчване на НП на нарушителя, определя преценката за допустимост на жалбата и съдът следва да я направи служебно, по силата на чл. 13 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН. Той е задължен служебно да изследва

обстоятелството, дали жалбата е подадена в законоустановения срок, с оглед нейната допустимост, при наличието, обаче, на валидно връчване на обжалваното наказателно постановление. Ясно е, че седемдневният срок за обжалване на НП започва да тече от датата на връчването на същото на нарушителя и в случая тази предпоставка е изпълнена.

Според настоящата инстанция действително е налице неяснота в разписката, с която е връчен АУАН, която обаче не е от категорията на съществените, водеща до отмяна на НП само на това основание и очевидно същата не е довела до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което е упражнило предоставените му от ЗАНН правомощия в пълен обем.

Решението на СРС не съдържа мотиви за съответствието на НП с материалния закон, което обстоятелство води до невъзможност касационната инстанция да провери правилността на обжалваното решение и съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, което касационната инстанция не може да отстрани и което е основание за отмяна на решението по реда на чл. 221, ал. 2 АПК и връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав. Пълната липса на мотиви, когато се отнася до основните въпроси, на които трябва да отговори съдебното решение, представлява съществено нарушение на процесуалните правила и касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски, съгл. чл. 143, ал. 4 от АПК вр. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН. На касатора следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Предвид изложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 787 от 26.10.2021г. постановено по НАХД № 7128/2021 по описа на СРС, НО, 22 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от Б. К. Б. да заплати на ТД на НАП сумата от 80лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

